

det, og vi paa den anden Side dog ikke, som den ærede sidste Kaler rigtig fremhævede, egentlig strengt taget have noget Middel til at forhindre disse Spuljker, kan jeg i alt Fald ikke skjønne nogenjomhelst Grund til en Lov som den foreliggende, i alt ikke paa dette Stadium.

Steenstrup: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne meget, men der var enkelte Ytringer fra den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille), som vel ikke vare direkte rettede mod mig, men i det Hele taget mod Kalerne i det forrige Møde, og jeg skal derfor gjøre opmærksom paa adskillige Modsigelser i alt Fald i Sammenligning med de andre Kaleres Stilling, som derved kommer frem. Fra mit Standpunkt er Hovedpunktet § 12, som sikrer Mandstabet Ret til at klage og til at føre deres Klage igennem; den tilfredsstillende Humanitetshensynet, og naar der bliver taget Hensyn til det, og Paragrafen faar en Udvidelse, saa at der ikke fordrer ubetinget Flertal, eller at Skipperen selv skal være mellem de Klagende, er det efter min Mening det bedste Værn mod Misbrug af de saakaldte Ligtister tilføs, idet Mandstabet kan klage og sætte igennem hos Øvrigheden, at Skibet bliver undersøgt, saaledes at der kan tages Forholdsregler til at skjærme Mennekkeliv. Naar man taler om de store Værdier, der gaa tilføs, skal man erindre, at disse Værdier kunne assureres, og denne Lov er jo ingen Assurancelov; naar Livet nogenlunde kan sikres, naas det væsentlige Formaal med Loven. Nu gad jeg vide, hvorledes den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds kunne sige: Det vide Skibsinspektørene paa Forhaand, hvor de farlige Skibe ere, naar de samtidsige, at Faren ligesaavel ligger i Besætningen, som kan være ringe og daarlig, og i Belastningen. Hvor skal Skibsinspektøren vide i Forveien, hvad et Skib vil tage ind en anden Gang, naar han ikke ser det? Hvorledes skal han paa Forhaand kunne vide, om det og det Skib i det kommende Aar vil indtage en Last, der er farlig for Mandstabets Liv? Det er jo en komplet Umulighed; men naar det er indbrømmet, hvorledes skal de saa tre Skibsinspektører kunne overtage dette Sverd, naar det ikke skal blive en ren Sinekure! De kunne ikke gjøre det, om de saa var 10. Hele denne Institution er urigtig, den hoiler paa Noget, der i Realiteten ikke er saa solidt, som det burde være. Naar en Besigtigelse paa ethvert Sted i Landet kan fremkalde dels ved Mandstabet, dels ved Øvrigheden, dels, om man vil, ved kommunedivisionsbestilte — Klager, havde jeg nær sagt —, saa at man udnævnte en Mand i hver Kommune med Ret til at se ombord paa Skibene, saa har man jo det Væsentligste, man skal have. Naar der bestilles 3 Inspektører, skal den ene naturligtvis være for Kjøbenhavn, den anden for Østifterne,

og den tredje sandsynligvis for hele Sylland. Hvor skal nu denne Skibsinspektør om Sommeren — om Vinteren faar han ikke Meget at bestille —, kunne fare fra den ene Ende af Provindsen til den anden og have nogenlunde Begreb om, hvorledes de forskjellige Skibe belastes? Det er en komplet Umulighed; det kan han ikke; der forlanges formeget af ham, og Konsekventen bliver enten, at der ansættes flere Skibsinspektører eller andre Mænd, altsaa større Udgifter. Nu er det givet, det behøver jeg ikke at paavise, at Skibsfarten iforveien er belastet med meget store Byrder, og nu kommer Besigtigelsen til som en ny Byrde. Besigtigelsen kommer for den ringeste Hærefude til at koste mindst 45 Kr. til 3 Besigtigelsesmænd foruden mange andre Udgifter, og det er mere, end saadan et lille Fartøj kan tjene i flere Maaned. Jeg er desuagtet ikke nogen principiel Modstander af Lovforslaget, men hvad Bestemmelsen om Skibsinspektørene angaar, da maa jeg sige, at de ere enten for saa eller for mange; tre kunne ikke gjøre det, man maa have noget Andet ved Siden af. Det Vigtigste maa aabenbart være at sikre Mennekkeliv, og Paragrafen, som giver Besætningen Lov til at klage, er en god Paragraf, som nok kunde have sin Betydning, selv om der ikke stod Andet i Loven. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille) syntes at holde en Lovtale over Dampskibene; naar man taler saa længe som han, skal man have megen Banstikighed ved ikke paa enkelte Punkter at komme til at modsig sig selv, og det kom han ogsaa til. Det ærede Medlem holdt altsaa en Lovtale over Dampskibene med Tilføssettelse af Seilskibene; han talte ikke for at nedjætte dem, men dog i Favn af Dampskibene. Det ærede Medlems Begrundelse holder imidlertid ikke Stil. Det ærede Medlem siger, at Seilskibene tage af; det er sandt, men det er ikke deres Uledsigelighed, der tager af, det er deres Lø. Man ødelægger massevis gamle Skibe paa de Steder, hvor der er mange Skibsrederier og slaar sig sammen for at bygge større og nye Skibe, men Sandheden er ikke den, at Skibene blive ældre og ældre. Jeg er ovebevist om, at naar man havde en Fortegnelse over Seilskibenes Alder nu og for 20 Aar siden, vilde det ærede Medlem se, at Skibene gennemgaende ere yngre nu.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke komme videre ind paa de almindelige Synsmaader; jeg tror, at de ere tilstrækkelig gennemdrøftede. Det er kun en personlig Bemærkning, jeg har at gjøre ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup). Dengang jeg tog Ordet efter ham, forelaa Lidenden ikke; men siden den er kommen, har han oplæst den Passus, som han da udtalte, og den gaar ud paa, at de Franke og Spanierne tage meget overfladigt paa saa-